



מפסיד זפרן ובתו



מונצח מיתר ובנו

הקרב הגדול על מחוז תל-אביב

כל עורכיהדין הצעירים במדינה למדו אצלו. ורובם הגדול מעריץ את הפרופסור הצעיר. לפני ארבע שנים, כאשר התמודד ליבאי על התפקיד נגד הדי"ר אמנון גולדנברג, לא היה לו יתרון, מכיוון שגם ד"ר גולדנברג מרצה באוניברסיטה, וגם הוא נערץ על-ידי הסטודנטים. אולם הפעם ניצב מול ליבאי עורכיהדין מנחם ברגר. עורכיהדין מן השורה, שאין לו קשר לעולם האקדמי.

ברגר הקפיד שלא לעמוד ליד ליבאי ואנשיו, אך גם הוא לחץ בחיך את ידי הבוחרים והיה מוקף באוהדים. ברגר הוא איש הליכוד. ליבאי מזוהה עם מפלגת העבודה. אולם בבחירות הנוכחיות נוצר מצב מוזר. "זהו סירוף מערכות", אמר עורכיהדין יונתן זפרן. שרץ לתפקיד יושב-ראש ועד מחוז תל-אביב, התפקיד השני בחשיבותו בלישכה. זפרן הוא איש ליכוד ותיק ומשתייך לסייעתו של ברגר בלישכת



מפסיד יפה ובתו

התוצאות בתאם להערכות

עורכיהדין. אך הפעם רץ ברשימה נפרדת, מכיוון שברגר תמך במועמד אחר, צבי מיתר. זפרן עמד ליד ליבאי, הדבר קומם את חברי הליכוד. מישהו בא ואמר לו שאין זה נאה כי יעמוד שם. אולם זפרן, הנתמך למעשה על-ידי חלק גדול מאנשיו של ליבאי, המשיך לעמוד במקומו מחייך בעצבנות ואמר: "להיות חבר במיסלגת העבודה זה לא צרעה".

כולם

מחייכים



ה מיכנים והמכותניות שבסביבה כוסו בשכבות עבות של כרזות וצילומים של המועמדים. החייוכים נשפכו מתצלומי פניהם של המועמדים שחייכו לעבר הכור חרים. גם קהל עורכיהדין השיב בחייוכים רחבים. רבים לחצו את ידי כל המועמדים והבטיחו לכולם שיצביעו עבורם. "מה איכסת לי להבטיח?" אמר עורכיהדין קשיש בחיך, "אינני רוצה לריב עם אף אחד, ואת חשבון הנפש אעשה מאחורי הפרגוד".

המאבק העיקרי התנהל בין ליבאי וברגר, אך מאבק לא פחות חריף התנהל בין חמשת המועמדים לתפקיד יושב-ראש מחוז תל-אביב. היה ברור מראש כי לצבי יפה, מועמדו של ליבאי לתפקיד זה, אין כל סיכוי. אפילו אוהדיו של ליבאי אמרו למצביעים כי הבל לבזבז את קולם על יפה. "תצביעו עבור זפרן", הם אמרו. "לליבאי יהיה יותר קל לעבוד איתו מאשר עם מיתר", ואמנם, זפרן ומיתר נחשבו לייריבים העיקריים. גם הם ניסו לשכנע כל מי שנכנס לבחור בהם. שניהם נעזרו בבני מיסלגתה. זפרן עמד כל היום ליד בתו היפה, זיוה. שהיא בת 17. היא דאגה להביא קפה לאביה ולחייך אל הבר חרים. מיתר נעזר בכנו גבה-הקומה.

בשעות הערב הגיע הקרנבל לשיאו. תורים ארוכים השתרכו ליד הקלפיות. ילדים התרוצצו בין המצביעים ואפילו כלב אחד הצטרף למסיבה. צלמת המערכת, ענת סרגוסטי, נאלצה לעלות על שולחן אחת מועדות הקלפי, ומשם הצליחה להנציח את הבלגן החוגג. השלים את התמונה בכר מוקף לבוש בגדים חסידיים, שאמר כי הוא אהד את ליבאי וכי הביא לו

ברכה מהרבי מגור. הוא סירב להודות ורק אמר כי אינו עורכיהדין.

בשעה תשע בדיוק נסגרו הקלפיות. הדלת ננעלה והחלה הספירה. הניחושים החלו פורחים באוויר. המועמדים נראו כעומדים להתמוטט, ואחד אחרי השני פרשו לבתיהם כדי לחכות שם לדיווח. כמה חסידים של כל מועמד נותרו במקום כדי לרחרח ליד דלתות ועדת-הבחירות. הלילה הסתיים בהפתעה גדולה. ניצחונו של ליבאי היה ברוב מוחץ. למרות שרץ לבדו, מול קואליציה ענקית של כל הסירי עות בלישכת עורכיהדין, זכה ליבאי ברוב של 63 אחוז. הוא גם הצליח להע-



כלב בקרנבל בתור לקרפי



שופט-לשעבר מלחי בחזרה ללישכה

ביר את מועמדיו לראשות הלישכה במחוז חיפה, ירושלים ובאר-שבע. רק במחוז תל-אביב נבחר מועמדו של ברגר, עורכיהדין מיתר. הליכוד הפסיד לאורך כל הדרך, בפעם הראשונה בהיסטוריה של הלישכה. אולם קשה לומר כי היה זה ניצחון מיסלגתי. הניצחון היה בעיקר בגלל אישיותו של ליבאי, המוכר ואהוד על עורכיהדין. ברגר לעומתו, למרות היותו אדם הגון ומכובד, לא היה מוכר לרוב החברים, ואישיותו לא משכה קולות. הקרנבל הסתיים. העבודה הקשה הציפורה לארבע השנים הבאות רק החלה. **אילנה אלון**



כרזות וחייוכים מחייך מי שמחייך אחרון